

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY I

Barcelona, dimarts, 31 d'agost del 1937

NUMERO 164

EDITORIAL

UNA LLIÇÓ A RECOLLIR

Cebrià Mera, el nostre Mera, el militant confederal que deixà la paleta per a lluitar contra els traidors a llur pàtria, l'home que pel seu heroisme i per les seves gestes i pels seus mèrits guerrers té avui el comandament d'una brigada al sector del Centre; Cebrià Mera, el nostre, un dels herois que més es destaquen en la famosa desfeta italiana de l'Alcàrria, en un article a "Castilla Libre" ha dit unes paraules que cal destacar, per tal que serveixin de lliçó als qui la lliçó necessitin.

Heu-vos ací les paraules: "Mai no havia pensat que em veuria comandant unitats d'un Exèrcit Regular. I avui, que aquest fet s'ha produït, es dona el cas que estic intimament satisfet, summament orgullós de pertànyer a l'Exèrcit Regular Republicà. Per què? Principalment perquè, si no he realitzat totalment, si no he traduït en realitat pràctica la meua manera de veure i d'executar el problema del nostre Exèrcit, almenys he fet tot allò que estava a les meves mans i m'he acostat tot el que he pogut a l'ideal que perseguia. Estic satisfet, perquè els meus homes són un model de disciplina i d'instrucció militar; estic satisfet que hagin sabut conviure sempre amb els soldats de tots els altres sectors socials que han combatut al seu costat; estic satisfet perquè dintre les meves unitats no hi ha hagut mai distincions ni preferències, influències ni enemistats, i, sobretot, tinc l'orgull de dir que mai ningú no m'ha fet retrat d'haver fet propaganda política ni social a favor de cap tendència determinada, que m'hagi aprofitat del meu èxercer i de la meua situació per a imposar cap premsa, cap tendència social, ni obligar d'assistir a cap acte polític. La meua divisió ha fet tot el que ha pogut per tal d'estreñer els lligams existents amb totes les organitzacions polítiques i sindicals, així com amb les altres unitats militars. Per això, per tot això, per sentir-me així, solament per això — enteneu-ho bé — estic tan orgullós i satisfet d'esser militar i comandar una divisió de l'Exèrcit. Nosaltres, els soldats en els quals el poble diposita la seva confiança, hem adquirit un compromís sagrat, i a complir-lo cal aplicar les nostres activitats. A complir-lo o a sucumbir en la contesa.

Endavant, els soldats del poble! Visca l'Exèrcit Popular!" Per la nostra part, només ens cal afegir, a les paraules del nostre Cebrià Mera, una simple consideració: Si tothom hagués tingut compte de pensar i de procedir tan llibertàriament com aquest camarada de la C. N. T., és segur que no hauríem hagut de lamentar les coses deplorables que, en determinats moments d'aquesta profunda tragèdia, han commogut la consciència col·lectiva.

N'estem segurs, i per això hem volgut destacar el que ha estat dit pel nostre amic, puix que molt bé pot ésser una lliçó per a tots; però, sobretot, per als qui més hagin oblidat que a la guerra només s'ha de fer guerra.

EL PACTE ESTABLERT ENTRE XINA I LA U. R. S. S., PREOCUPA ELS PAÏSOS FEIXISTES

AVUI ELS JAPONESOS HAN TORNAT A BOMBARDEJAR XANG-HAI

Xang-Hai, 30. — En part perquè la població es va acostumant a les incidències de la lluita a l'aire, mar i terra, i en part perquè la intensitat d'aquesta lluita ha minvat bastant, el fet és que a Xang-Hai es registra un evident renaixement de la vida ciutadana. Són una infinitat els comerços que procedeixen a reobrir llurs portes mentre es procedeix a la desmobilització parcial dels estrangers voluntaris que havien acudit per a defensar les concessions. Com és natural, aquesta desmobilització no equivaldrà a un llicenciament mentre persisteixi la guerra en les proximitats de Xang-Hai.

Encara hi ha sense enterrar centenars de cadàvers en diverses zones immediates a la ciutat, per la qual cosa subsisteix el perill d'una epidèmia. — Cosmos.

EL JAPÓ TAMBE PODRIA PACTAR AMB XINA, SI ABANDONES ELS TERRITORIS QUE NO LI CORRESPONEN

Nankin, 31. — L'agència xinesa "Central News" comunica que l'ambaixador de la Unió Soviètica s'ha declarat altament satisfet de la signatura del pacte de no agressió sino-soviètic, i que ha manifestat que es tracta del primer pas vers l'establiment de la seguretat col·lectiva a les costes del Pacífic.

En el Pacte s'estipula que aquest no implicarà cap mena de perjudici per als drets i compromisos resultants dels tractats bilaterals o multilaterals concertats anteriorment per les dues parts signants.

Per la seva banda, un portaveu xinès, pariant sobre l'esmentat pacte, ha declarat:

"La signatura d'aquest Pacte entre el Govern de la República xinesa i el de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques, inicia el sistema de la seguretat col·lectiva en la regió del Pacífic.

El Pacte de no agressió sino-soviètic es troba inspirat en el Tractat Briand-Kellogg, signat a París l'any 1928, i les seves disposicions són ben senzilles. Aquestes tenen un caràcter positiu perquè estan encaminades només a assegurar el manteniment de la pau.

baixador de la Unió Soviètica s'ha declarat altament satisfet de la signatura del pacte de no agressió sino-soviètic, i que ha manifestat que es tracta del primer pas vers l'establiment de la seguretat col·lectiva a les costes del Pacífic.

En el Pacte s'estipula que aquest no implicarà cap mena de perjudici per als drets i compromisos resultants dels tractats bilaterals o multilaterals concertats anteriorment per les dues parts signants.

Per la seva banda, un portaveu xinès, pariant sobre l'esmentat pacte, ha declarat:

"La signatura d'aquest Pacte entre el Govern de la República xinesa i el de la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques, inicia el sistema de la seguretat col·lectiva en la regió del Pacífic.

El Pacte de no agressió sino-soviètic es troba inspirat en el Tractat Briand-Kellogg, signat a París l'any 1928, i les seves disposicions són ben senzilles. Aquestes tenen un caràcter positiu perquè estan encaminades només a assegurar el manteniment de la pau.

El Pacte sino-soviètic no constitueix cap instrument important que sigui susceptible de fer sorgir un punt de partida per a alterar l'actual situació a l'Extrem Orient.

L'Estat xinès es troba actualment en la ineludible obligació de repel·lir una agressió comesa pel Japó. Declarem que si l'agressor modificés la seva actitud bèl·lica i es disposés a evacuar els terrenys de Xina que ocupa indegudament, Xina es trobaria disposada a concertar també amb ell un pacte de no agressió semblant al que acaba de concertar amb la Unió Soviètica, a fi de fer possible la tornada a la prosperitat i al benestar del gènere humà." — Cosmos.

EL PACTE SINO-SOVIETIC HA ESTABLERT ELS JAPONESOS I ELS ALEMANYS

Tòquio, 31. — Tota la Premsa japonesa, aprofitant l'anunci de la firma del pacte sino-soviètic de no agressió, es llança a una campanya sorollosa sobre els suposats projectes de la U. R. S. S. al Continent Asiàtic.

El diari "Asahi", escrit que l'anunci de la firma del pacte ha d'interpretar-se com l'anunci d'una intervenció de Rússia en el litigi sino-japonès a favor del Govern de Nankin. Declara que els soviets ja fa molts mesos que efectuen gran preparatiu militar a les fronteres amb Xina i el Manxú, concentrant masses imponents d'homes i material de guerra, especialment aviació, tancs i artilleria.

Segueix dient que l'actitud de la U. R. S. S. no sorprendrà el Japó, qui tenia prevista aquesta contingència, i acaba dient que Vladivostok ha quedat convertida en una formidable base aeronaval, en la qual abunda especialment els submarins i els hidroaerons pesats i de caça. — Cosmos.

Berlin, 31. — Comentant la firma del pacte sino-soviètic de no agressió, els periòdics alemanys escriuen invariablement que s'ha sorgit una nova complicació a l'Extrem Orient.

"Rugrit" diu que Rússia s'ha tret la careta i es disposa a ajudar Xina amb homes i material de guerra, "Volksiche Beobachter" considera que ha sorgit a la superfície el que ja estava en el fons". — Cosmos.

ELS JAPONESOS HAN TORNAT A BOMBARDEJAR XANG-HAI

Xang-Hai, 31. — Aquesta ciutat acaba de sofrir un nou i bàrbar bombardeig a càrrec del cuirassat japonès "Idzumo", que ha seguit a un altre atac de l'aviació japonesa que havia produït uns 300 morts. El bombardeig de l'"Idzumo" ha enderrocat la Torre de l'Hipòdrom i ha causat grans estralls en les instal·lacions del ferrocarril de Wu Sung.

L'alt comandament japonès anuncia que tot el ferrocarril de Pekin a Kaigan, amb la sola excepció del Pas de Nankin, que no trigarà a caure al seu poder, es troba en mans de les forces japoneses.

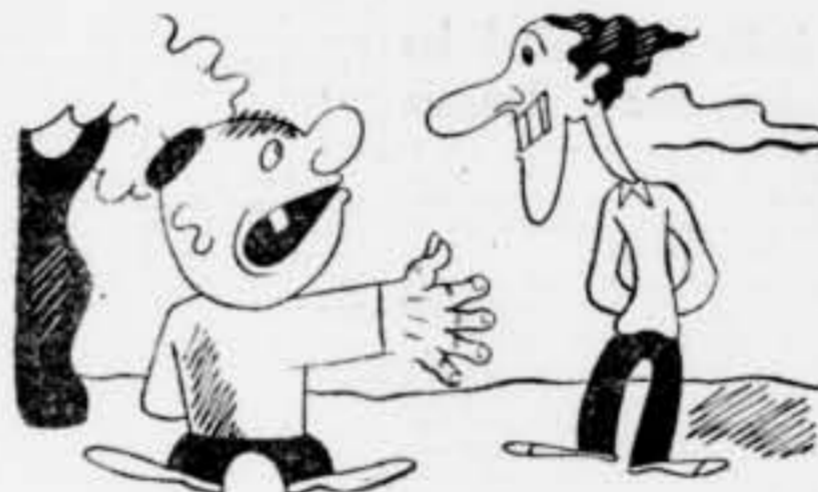
L'alt comandament nipó insisteix a denunciar que, segons els seus serveis d'informació, els xinesos posseeixen i han utilitzat dos avions de bombardeig pintats exactament igual que els aparells japonesos i d'una estructura exterior idèntica a la d'aquests.

Les autoritats xineses insisteixen a manifestar que la declaració japonesa constitueix una pura invenció que encobreix algun propòsit tràgic. — Cosmos.

ANGLATERRA COMENÇA A PRENDRE'S SEGONS QUINS ASSUMPTES, SERIOSAMENT

Londres, 31. — Tots els periòdics fan elogis del to enèrgic en que ha estat redactada la protesta d'Anglaterra al Japó per l'atemptat per avions contra l'ambaixador britànic a Xina. Segons informacions d'origen oficial, la nota britànica de protesta lliurada al ministre de Negocis Exteriors del

PLAGUES

— Has vist? Un Decret perquè no es propagui la plaga feixista.

— La plaga feixista?...

— Sí. Ho porta el diari oficial. Però en diu la «mosca mediterrània».

— Ah! Així és cosa dels tècnics.

METRALLA DAMUNT MADRID

Madrid, 31. — Després de recollir totes les dades oficials existents i amb l'ajut d'arxius particulars, s'ha fet el següent relat i resum dels atacs cruentos per aire i terra (aviació i artilleria) soferts per Madrid, així com el nombre aproximat de víctimes.

No és possible de fer un estudi exacte, puix que no existeixen dades de les víctimes dels més importants bombardeigs (Tetuán i Puente de Vallecas) i l'enorme nombre de persones que no reberen assistència en centres sanitaris públics. Igualment succeïx amb el nombre de projectils que han caigut en el cas de Madrid i que per no esclatar o no causar danys, no mereixeren ésser anotats per les autoritats.

A més, no s'han comptabilitzat els que han caigut en les anomenades zones de guerra, barria encavallada dintre de Madrid. Pot donar una idea sobre això el fet que en un sol dia entraren setanta projectils al Palau Nacional, encavallat en una d'aquestes zones de guerra.

El dia 6 d'agost del 1936 s'apagaren per primera vegada els llums com a assaig; i a partir de les deu de la nit. El dia següent foren apa-

gats una hora més tard, i aquesta mesura cessà a partir del dia 9.

En aquest mes l'aviació feixista volà diverses vegades.

El dia 23, un aparell —havora se l'anomenava "El Lechero"—lançà la seva càrrega sobre l'aeròdrom de Getafe. Es repetí la incursió el dia 27, i lançà unes procel·les a Cuatro Caminos i a Tetuán.

L'endemà, un ajunters llançà la seva càrrega prop del Ministeri de la Guerra i l'estació de Nord.

Un mort i quatre ferits són el balanç del mes.

No tornaren a ésser encesos els

fanals de gas, i només tingueren llum els carrers que tenien enllumenat elèctric, més fàcil d'apagar en un moment donat.

Hi va haver tranquil·litat el setembre i les primeres desenes d'octubre.

El 23 d'octubre l'aviació enemiga tornà per aterrar els globus captius —les ponals "salstites"— que hi havia a la Casa de Camp.

El 27 bombardejà el barri d'Usera, i el 30 llengué foc la incursió més cruel. Cap al tard, un avió que passà sense dubte desapercebut per volar a gran alçada, travessà Madrid i va deixar caure dotze bombes, la majoria

de les quals van fer blanc a les cues. Resultat d'aquesta terrible incursió: 160 morts i 279 ferits.

El mes de novembre, els trimotors que volaven ja en esquadres de tres —i que el bon humor madrileny va batejar amb el nom de «els tres vidues»— i l'artilleria, es repartiren el treball de destar Madrid.

Els primers projectils de canó van caure el dia 6, i els 21 projectils llançats pels canons causaren un mort i 21 ferits.

El dia 10 tornà l'aviació, la qual

(Segueix a la pàgina 2)

(Segueix a la pàgina 2)

Metralla damunt Madrid

(Ve de la primera pàgina)

s'adreçà al barri d'Argüelles i destruí l'Editorial Hernández i l'Estació de Goya.

El dia 14, bombardejà la Glorieta d'Atocha, i en alguns punts restà al descobert el túnel del Metro. Resultaren 50 morts.

L'artilleria també va llançar projectils en diferents barris. Total del dia: 62 morts i 112 ferits.

El dia 17, els avions de Hitler i Mussolini regaren de bombes el Museo del Prado i els seus voltants. La resta de la càrrega la llançaren sobre el Mercat de Sant Miquel.

L'artilleria llançà unes 50 canonades: 11 morts i 194 ferits.

La nit següent fou la més tràgica de totes les que Madrid ha sofert. Nombrosos avions, durant molta estona, deixaren caure llur càrrega al centre de Madrid i als diversos barris de la capital. Hom va veure com un gran nombre de bombes explosives i incendiàries destruïen els edificis i delmaven els heroics ciutadans de la capital d'Espanya, a l'entrada del "Metro" del carrer del Carme, Hotel Savoy, Diputació Provincial, Noviciat de les Germanes de la Caritat, carrer de la Corredera, Bailista, Valverde, Caballero de Gracia, etc. Solament als soterranis d'una impremta del carrer del Marqués de Santa Anna, ensucrats per una bomba, quedaren sepultats 150 persones, la majoria de les quals van morir.

El balanç tràgic de novembre fou, aproximadament, de més de 300 morts i 1.500 ferits.

El dia 2 de desembre, l'aviació va tornar: 14 morts i 53 ferits.

El dia 4 va caure una bomba a l'edifici que havia estat domicili de l'ex-president del Consell, Largo Caballero, i quedà destruïda una vivenda al carrer de Santa Engracia. Total, 13 morts i 53 ferits per una cinquantena de bombes.

El dia 16 del mateix mes, l'aviació bombardejà Tetuán de las Victorias de la manera més terrible i sanguinària, perseguint les persones que fugien cap al camp amb foc de metralladora. Els canons llançaren molts projectils. Solament en el cas de la ciutat hi hagué 52 morts i prop de 300 ferits.

L'any 1937 s'inicià amb 12 projectils que enviaren coincidint amb les dotze campanades del rellotge de Governació.

El dia 4 bombardejaren novament Tetuán de las Victorias, coincidint amb l'atac alemany per Las Rozas. Hi hagué 171 ferits i 8 morts.

El dia 6, els objectius foren el Col·legi de la Paloma. Quatre morts, set ferits i dos desapareguts.

El dia 10 volaren, per última vegada en aquest mes, els aparells facciosos. Els artefactes caigueren en un edifici de l'Ambaixada anglesa i a la Casa de Socors del Districte de l'Hospici. Cinc morts i 37 ferits.

La resta del mes, l'artilleria s'embarcà de destruir Madrid, i solament el dia 23 van caure a l'edifici de la Companyia Telefónica, 10 projectils.

El mes de febrer fou relativament tranquil. Una incursió per aire, el dia 18, amb 18 morts i 60 ferits; i diversos bombardeigs d'artilleria. Resum: 22 morts i 78 ferits.

El mes de març, l'aviació va intervenir els dies 6, 16 i 20, i s'allunyà del cas de la població davant l'eficàcia de les noves bateries antiaèries.

L'últim bombardeig s'efectuà sobre l'edifici del Nen Jesús. L'artilleria funcionà amb resultat poc pràctic.

El balanç és el més benigne de l'any: 21 morts i 61 ferits.

Abril. — Després de quatre dies de descans, es va veure com l'artilleria augmentà les seves descàrregues. El resum de aquest mes, és: 861 projectils, 95 morts i 695 ferits.

El dia més sanguinolent fou el dia 23, amb 20 morts i 53 ferits.

Maig. — S'inicià amb 32 disparats el dia 1. Es refermaren els atacs, i els dies 22 i 30 caigueren uns 300 projectils cada un. Resultat total: 994 projectils, 33 morts i 220 ferits.

El mes de juny tingué les mateixes característiques. Els disparats augmentaren, però les baixes disminuíren: 1.159 projectils, 25 morts i 70 ferits és el resum de aquest mes.

El 7 de juliol fou el dia record, amb els seus 400 disparats; i les seves conseqüències foren: 18 morts i 10 ferits.

El resum del mes, fou: 621 projectils, i 99 morts.

Del mes d'agost no existeixen detalls sinó del dia 6: 269 canonades, amb un sol mort i 22 ferits.

El balanç de l'any en curs, sota la metralla feixista, dona les següents xifres: 5.000 projectils, 768 morts i 3.567 ferits.—Febus.

EL VIATGE DE MUSSOLINI A BERLIN

Hom diu que el dictador italià presencià les maniobres militars que tindran lloc a Renània

NOU DIES A BERLIN

Berlin, 31. — Corren les versions més contradictòries a l'entorn del proper viatge de Mussolini. Els uns diuen que el "Duce" romandrà a Alemanya durant uns nou dies, i que assistirà a nombrosos actes organitzats a honor seu i a d'altres de celebració regular que coincidiran amb la seva visita. Els qui opinen així diuen també que Mussolini, acompanyat de Hitler, presencià les grans maniobres militars de prova de material bèl·lic ultramodern, que tindran lloc a la ribera esquerra del Rin, a la zona abans desmilitaritzada de Renània. Alguns cercles no gosen donar crèdit a aquesta darrera versió perquè consideren que en les esferes internacionals fora més fàcilment assolida l'actitud de desànimament que significaria la presència dels dos dictadors a les grans maniobres de Renània.

D'altres fonts s'assegura que el viatge de Mussolini al Reich només donarà lloc a una o dues converses amb Hitler que tindran lloc a Berchtesgaden. — Cosmos.

BERLIN ENGEGA LES CAMPANES AL VOL AMB MOTIU DE LA VISITA DEL "DUCE"

Berlin, 31. — S'informa que 2.000 músics militars s'entrenen diàriament a l'Estadi Olímpic de Berlín en l'execució de marxes militars de gran conjunt que seran executades amb motiu de la pròxima visita de Mussolini, en una exhibició monstre de música militar.

Diversos tallers treballen dia i nit en la confecció de més de 10.000 banderes italianes i alemanyes, amb els signes del feix i de la greu gamada, que exornaran la Via Triunfal de Berlín al pas de la comitiva de Hitler i Mussolini.

Notícies Locals

DETINGUTS PER ESTAFA

A denúncia de Carolina Valverdú, foren detinguts Juli Salgado i Francesc Palau Farré, acusats d'haver estafat a la denunciante una quantitat en metàl·lic.

El fet va ocórrer al Saló de Garcia Hernández.

DUES DEFUNCIONS AL CLINIC

A l'Hospital Clínic ha omrt la nena de tres anys, Glòria Fernández Vileta, a conseqüència d'haver menjat un article en males condicions.

També es donà compte al Juzjat de guàrdia de la mort, a l'Hospital General de Catalunya, d'Alfons Canala Coll, a conseqüència de les ferides rebudes el dia 27 d'agost a la Plaça de la Universitat, en ésser atropellat per un auto.

QUARANTA-CINC MIL PESSETES EN PLATA PRESENTADES AL CANVI

Pe'l Consell d'Empresa dels Magatzems Jorba, S. C., i mitjançant la intervenció inspecció dels Professors mercantils de la Hisenda de l'Estat, ha estat presentada al canvi, a la Delegació de la Delegació d'Hisenda, la

quantitat de 43.000 pessetes en monedes de cinc pessetes, que els esmentats magatzems tenien en reserva des de temps anteriors al començament de la rebel·lió militar feixista.

ROBATORI DE CARTERES

Augmenten les denúncies per robatori de carteres als ciutadans de Barcelona.

El Juzjat número 13, que ha acabat la seva guàrdia aquest matí, a les nou, ha rebut 42 denúncies d'aquesta mena.

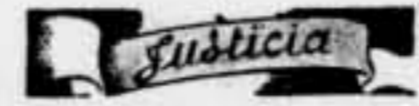
DETENCIÓ

Ha estat detinguda Angela Mas Torgos, la qual ha passat a la disposició del jutge especial, Rodríguez Dranguet.

PER PROMOURE ESCANDOL

Quan uns agents de l'autoritat s'emportaven uns individus detinguts al Teatre Apol·lo, per haver promogut un petit escàndol, unes noies que hi havia aplaudiren els detinguts. Això motivà que els agents intervinguessin per tal d'evitar l'espectacle.

Les noies, en lloc d'obedi, promougueren un altre escàndol. Aleshores, les noies esmentades foren traslladades a la presència del jutge de guàrdia, el qual, després de prendre's declaració, les posà en llibertat.

PROCESSAT ABSOLT

Al Tribunal Popular número 1 s'ha vist una causa contra Francesc Combes, acusat d'haver atropellat, amb el carro que portava, a un nen, a Hospital, causant-li tan greus ferides que a conseqüència de les quals morí.

Després de les proves i d'ésser el veredict d'inculpabilitat, la sentència fou absolutòria.

SENTENCIA ABSOLUTORIA

Pe'l delict d'atemptat ocupà el banc dels acusats, al mateix Tribunal, Daniel Zamora, que s'insolentà contra uns guardies i tractà d'agredir-los.

També el veredict fou d'inculpabilitat i la sentència absolutòria.

FULLS CLANDESTINS

Pe'l fiscal d'aquesta Audiència s'han tramés al Juzjat de guàrdia unes publicacions clandestines en fascicles que últimament han circulat per Barcelona.

S'instruïrà el sumari corresponent i s'ha ordenat a la policia la captura de l'autor de les dites publicacions i la impremta on s'editaren.

TRES PROCESSAMENTS

Ha tornat d'alguns pobles on instrueix sumaris, el jutge especial Bertran de Quintana, el qual ha decretat algunes detencions i el processament de tres individus.

SUSPENSIO D'UNA VISTA

La vista que havia de celebrar-se al Tribunal Popular número 2, per homicidi contra Benet Bernal Rojo, s'ha suspès fins el pròxim diàssabte, per a la designació d'un nou advocat defensor.

PER FER D'ESQUIROL

Al Tribunal d'Urgència número 2 s'ha vist la causa contra Pere Verdagué Feliu, acusat d'ésser un element de desafecció al règim per haver fet d'esquirol en una vaga de contramestres de Berga anys ençà.

El fiscal sol·licità quatre mesos i un dia de presó i la defensa l'absolució.

Disposicions de la "Gaceta"

València, 31. — La «Gaceta» publica entre altres les següents disposicions:

Hisenda i Economia. — Disposant est en el càrrec de cap de la Primera Zona de la Comissaria General de Ports i Fronteres, el tinent coronel de Dictant normes i procediments als carrabiners, Ferran Sabio.

Quals s'haurà d'ajustar la imposició de sancions en el que es refereix a policia de Proveliments.

Governació. — Declarant definitivament en l'escalfat al qual pertanyen nombrosos funcionaris del cos d'Investigació i Vigilància.

Instrucció Pública. — Disposant la presentació abans del 15 del proper setembre en la Secretaria general de la Universitat de València, de tots els catedràtics, professors, auxiliars i encarregats de curs de les nostres Universitats a disposició dels degans de les seves respectives facultats. Per tal de representar el primer d'octubre les activitats docents. — Febus.

POLITICA ECONOMICA CAL DEIXAR PASSAR LA VERITAT

Els mals només poden ésser atacats quan hom té concietment de llurs causes. Per què, doncs, no deixar exposar les causes de molts dels fenòmens econòmics dels nostres dies que, si són tals fenòmens, en canvi no tenen cap més base que la manca d'una distribució racional dels elements necessaris per a l'endeument de les activitats dels centres de producció?

Assenyant defectes d'organització hom dona, sovint, la forma de corregir-los. Només una morbositat partidista pot oposar-se al fet que, una vegada corregits, puguin ésser esmenats uns defectes que graviten, contra els interessos generals, damunt l'Economia de la guerra i la Revolució.

Procurem ésser objectius amb els nostres judicis, i per bé que aquests palestrin inèrcies o desidies administratives, assenyant els fets concretament, sense altra mira que la de llur rectificació, no hi ha pas motiu per a alarmar-se, i menys per a alarmar-se sistemàticament, i ofegar el brollament de la veritat. Com volem que hi hagi esmena en allò que l'interès general la reclama amb un imperatiu d'urgència?

Tot hom té dret a fer als treballadors el retrat que produeixen poc. A això, ningú no hi té res a dir. Quan es parla, però, que si els treballadors no donen més rendiment la culpa és dels qui no els donen facilitats per a fer-ho, llavors actua la moralitat, no pas solament contra la justícia i el sen-

tit comú, sinó contra els interessos que hom hauria de defensar. Com s'ha de fer perquè, sense més afany que el de cercar-se el guarniment, hom s'adoni dels defectes d'organització administrativa que planen damunt de les indústries? Què s'ha de fer perquè tot això arribi a la consciència pública i aquesta desvetlli el sentit de responsabilitat dels qui l'haurien de tenir molt desparit?

Som els primers de blasmar que els treballadors tinguin un criteri massa còmode i unilateral d'un país en guerra i revolució. Els considerem equivocats quan creuen que la guerra i la Revolució — ni tan sols això darrer — poden traduir-se immediatament en un gaudi individual o col·lectiu de les classes treballadores. Ans al contrari, tenim la convenció — l'experiència històrica parla per nosaltres — que el proletariat dels pobles sotmesos a la guerra — més, encara, si enssem que aquesta hom opera una revolució — ha d'imposar-se sacrificis, treballar més que en temps normal i conformar-se a guanyar jornals que estiguin d'acord amb les possibilitats econòmiques. Creiem, també, però, que el mateix deure dels treballadors el tenen els administradors de la cosa pública, i si aquesta no el compleixen, el poble té el dret de fer-los retrat del seu comportament.

Perquè si la veritat no es pot dir, ¿volem fer el favor de dir-nos que és el que cal fer?

EL PACTE ENTRE LA XINA I LA U. R. S. S.

(Ve de la primera pàgina)

A BORD DEL "PRESIDENT HOOVER" HI HA SET FERITS

Japó, senyor Hirota, per l'encarregat de Negocis britànic a Tòkió, declara principals:

Primer. — El Japó ha de donar una excusa oficial al de la Gran Bretanya per l'atemptat comès en flagrant violació del dret internacional i dels compromisos solemnes contra el propi Govern de Tòkió.

Segon. — El Japó ha de castigar els autors materials de l'atemptat i els morals si es demostra que hi hagué, també, culpabilitat en aquest sentit.

Tercer. — El Govern del Japó ha de donar amplies seguretats que no tornaran a repetir-se fets d'aquesta naturalesa, que són susceptibles de perturbar les actuals bones relacions entre ambdós pobles. — Cosmos.

Kobe (Japó), 31. — El vaixell americà "President Hoover", que ahir fou atacat per quatre avions xinesos, quan navegava de Hong-Kong a Xang-Hai, comunica que d'un moment a l'altre entrarà al port de Kobe. Afegeix que portà a bord set ferits, tres dels quals són greus, i que ha desaparegut un passatger. El comandant del "President Hoover" confirma que en produir-se l'agressió el seu vaixell navegava prop d'alguns transports de tropes nipones, als quals no atacaren els aeroplans.

En el "President Hoover" viatgen 257 passatgers i 320 tripulants. Es tracta d'una magnífica unitat, que desplaça 22.000 tones.

El vaixell presenta algunes avaries, totes sobre la línia de flotació. — Cosmos.

I DONCS, QUE ES PENSAVEN?

«Els pares, els fills i els germans dels combatents feixistes són insensibles al dolor nacional i al propi», ha fet públic l'alcalde feixista de Huelva

València, 31. — Se sap, per periòdics arribats a aquesta zona litoral, que el dia 4 del mes d'agost, l'alcalde feixista de Huelva feu públic un ban en el qual es deia:

«Por más penoso que resulte, no puede dejar esta Alcaldía de anotar un hecho insolito y desagradable, cual es la inasistencia del público en general al homenaje a la bandera de la Patria y magnífico desfile de fuerzas militares que le siguió, actos que tuvieron lugar en la mañana de hoy en la Plaza de José A. Primo de Rivera.»

Cuando las representaciones extranjeras, singularmente la de la gloriosa marina de Italia, han dado tanto esplendor a la tradicional conmemoración patriótica colombina, resulta dolorosísimo el retraimiento del público ante un acto tan solemne que lleva en sí el tributo espiritual a los

que ofrendan su vida por la patria, lo cual quiere decir — cosa inadmisiblemente — que los padres, esposas, los hijos, los hermanos, de nuestros heroicos combatientes, son insensibles, no sólo al dolor nacional, sino al propio dolor que debe hacerlos sus familias.

Este alcalde proclama que la asistencia de sus convecinos al homenaje a la enseña nacional, no corresponde al patriotismo y a la dignidad de los onubenses, y que la patria nueva que se forja en esta guerra sin precedentes, sólo quiere españoles de una categoría: la de los que en todo momento, lo mismo en la vanguardia que en la retaguardia, saben cumplir con sus deberes, que los demás no son ni tienen derecho a llamarse españoles y sólo merecen el desprecio y el castigo que su infamia puede y debe acarrearles. — Febus.

L'esdevenidor boirós que hom preveu en el continent asiàtic

Washington, 31. — S'acaba de fer pública la notícia oficial de què el Govern dels Estats Units ha decidit portar a cap uns gegans treballs d'ampliació del Canal Interocèanic de Panamá, després d'haver-se descartat el projecte de construir un altre pas entre els dos Oceans per altre lloc de l'Ístme centre americ, en territori de Nicaragua.

L'execució de les grandioses obres supondrà una despesa d'uns 130 milions de dòlars. Es calcula que es duplicaran les facilitats per al pas de grans unitats entre el Pacífic i l'Atlàntic i viceversa.

No s'amaga que aquestes grandioses reformes del Canal de Panamá es relacionen íntimament amb l'esdevenidor boirós que es preveu al continent asiàtic. — Cosmos.

Jaume Aiguader és arribat a París

Perpinyà, 31. — Comuniquen de París que ha arribat a aquella capital, en viatge relacionat amb els afers del seu Departament, el ministre de Sanitat de la República Espanyola, Jaume Aiguader. — Cosmos.

Clausura d'un Congrés

Vièna, 31. — S'ha clausurat en aquesta capital el Congrés Internacional de sacerdots ex-combatents de la Gran Guerra. França és el país que ha tramès delegacions més nombroses, sota la presidència del cardenal Lienart, arquebisbe de París. Els congressistes es reuniren en una misa pontifical de comiat, que se celebrà a la catedral de Sant Esteve, amb assistència del canceller doctor Schuschnigg. — Cosmos.

Continua l'avançament de les nostres forces

Belchite, totalment encerclat. - Una secció sencera d'infanteria es passa als nostres rengles. - Una bandera del Terç i un Tabor de Regulars, durament castigats

La Societat de Nacions no ha estat mai un Tribunal de Justícia

"C N T" ataca Anglaterra per la seva política de no intervenció. La nota amb què el Ministeri de Defensa Nacional dona compte de la pèrdua de Santander — afegeix el diari — podria ésser considerada com anexa a la comunicació que el Govern adreça al secretari general de la Societat de Nacions.

La Societat de Nacions mai no ha estat Tribunal de Justícia. Ni tan sols va servir-nos com a tribuna del nostre dret. Aquesta ha estat des del primer dia la irrevocable actitud del Govern

de la Gran Bretanya. La seva actuació ha consistit en apartar de la Societat de Nacions el conflicte espanyol; per això va idear el Comitè de no intervenció; per això suggereix ara la idea de la nova Conferència Internacional, una vegada que ja no es pugui sostenir per més temps la tràgica farsa del Comitè londinenc.

Però el poble espanyol no ha perdut la serenitat i sap el que es juga i si que està exposat i adoptarà la resolució corresponent.

DEL MINISTERI DE DEFENSA NACIONAL

EXERCIT DE TERRA

Nord. — L'enemic prossegueix el seu avanç per la serra de l'Escudo, en combinació amb una columna motoritzada que manobra per la carretera de Puente Nanza, sense que es conegui encara el resultat d'aquesta operació.

Als altres sectors d'aquest front, sense novetats.

Sud. — En les operacions desenvolupades en el dia d'ahir, les nostres forces, una vegada aconseguits els seus objectius, hagueren de replegar-se a les seves bases de sortida, davant el fort dels reforços enemics.

Sud Teix. — Els rebels feren una demostració en direcció al Palau de la Sisia i Casa de la Legua, però foren rebutjats totalment.

Sobre el sector de Don Benito, l'artilleria facciosa féu nombrosos disparats amb poca eficàcia.

S'han passat als nostres rengles, procedents del camp facciós, dos soldats i quatre paisans.

Centre. — Als fronts d'aquest exèrcit, sense novetats.

València, 30. — Ministeri de Defensa Nacional. Ampliació del comunicat de guerra facilitat a les 9:25 hores:

Exèrcit de l'Estat. — La jornada d'avui ha transcorregut sense variació. Han estat consolidades les nostres posicions en els diversos fronts d'atac.

Cada vegada és més estret el cercle de Belchite. S'han fet més presoners. S'ha passat, també, als nostres rengles, una secció sencera d'infanteria, després de matar l'alferes que la manava.

Els contraatacs enemics no han tingut èxit.

S'ha comprovat que en els combats sostinguts en dies anteriors per la columna que avançava sobre Villamayor de Gállego, foren durament castigats una bandera del Terç i un Tabor de Regulars, dels reforços rebuts per l'enemic.

Avui han estat trobats molts cadàvers corresponents a les esmentades unitats.

Exèrcit de Llevant. — Al sector de Vilhel, lleugers tirolets.

L'enemic defensa desesperadament les posicions de Bueta, atacades per forces pròpies.

EL NEGRE JOE LOUIS CONSERVA EL TITOL DE CAMPIO DEL MON

Ha vençut l'anglès Tommy Farr als punts

Nova-York, 31. (245 matinalda, urgent). — Joe Louis, campió del Món de boxa de totes les categories, ha conservat el títol en ésser declarat vencedor del galès Tommy Farr, després del 15 assalt a què havia estat concertat el matx. — Cosmos.

EL COMBAT, REPRESA PER REPRESA

Nova-York, 31. — El combat per al campionat mundial de boxa de totes les categories ha tingut lloc al Yankee Stadium davant uns 50.000 espectadors. Les apostes afavoriren fins a la fi Joe Louis en la proporció de nou a un.

L'encontre fou molt disputat, car ambdós lluitadors rendiren llur màxim esforç físic i llur major ciència pugilística. En aquesta potser existí algun avantatge per part de Joe Louis, encara que tornà a apreciar-se que aquest no és cap encaixador extraordinari. El detall de l'encontre fou el següent:

Primer round. — El galès imposà el "forcing" i guanyà netament l'assalt.

Segon round. — S'accentuà el domini de Farr, encara que a la fi va haver d'encaixar un fantàstic "crochet" que li tançà un ull.

Tercer i quart round. — Foren de lleu però indubtable domini del britànic.

Cinquè round. — El va obrir Joe Louis imposant el canvi de cops, del qual sortí malparat Farr per connectar Louis amb freqüència el seu terrible "crochet" d'esquerra en l'ull malparat de l'anglès.

Sisè round. — Es va registrar una energica reacció de Farr, però a la fi tornà a imposar-se el de color.

Setè round. — Farr passà grans treballs, gairebé rec per la sang que li raja de l'ull i del pòmul.

Vuitè round. — Nova reacció de Farr, qui aconseguí tancar un ull al negre. Tanmateix, aquest aconseguí augmentar l'hemorràgia del fill d'Albió.

Novè round. — Es veu Louis passar

grans treballs, per resistir pitjor que Farr la lesió que ambdós pateixen a la vista. Farr es retirà per moments i s'atribuïx l'assalt enmig d'imponents ovacions. El públic s'aixeca tot sovint dels seients per a seguir les incidències de la lluita.

Desè round. — Surt fresc Joe Louis i guanya l'assalt gairebé sense adversari.

Onzè round. — Farr es mostra recuperat i guanya l'assalt per escassa diferència.

Dotzè i tretzè round. — Els guanya el de Galles per lleu superioritat.

Catorzè round. — Joe Louis, que lluita en forma impressionant, fa una veritable exhibició i guanya l'assalt netament.

Quinzè i últim round. — Els dos puntosos adversaris surten al quadrilàter disposats a donar llur màxim rendiment i així ho fan. Es disputen un assalt aferrissat com feia molt de temps que no es veia en un combat d'aquesta categoria. Es posen a prova les tècniques dels dos pugils i llur potencialitat física. S'aprecia globalment lleuger avantatge de Tommy Farr.

Acaba el combat i és declarat vencedor Joe Louis. Es promou un formidable escàndol per la protesta de la major part del públic, mentre els milers de negres que assisteixen a la vetllada ovacionen sorollosament llur germà de raça, qui d'aquesta manera continua en possessió del títol.

Els dos combatents acabaren l'aferrissada lluita sense mostres d'agotament, però plens de ferides i hematomes. — Cosmos.

Generalitat

ELS PROBLEMES QUE CAL RESOLDRE EN AQUESTS MOMENTS

En la darrera reunió que va celebrar el Consell executiu, hom va donar preferència als problemes que planteja el procèssament de la ciutat i al dels refugiats.

No solament cal preocupar-se del procèssament dels qui lluiten al front, sinó també dels ciutadans que resten a la reraguarda. Entre aquesta i el front hi ha d'haver una íntima comunicació. Les guerres, no solament les guanyen els qui lluiten amb una arma a la mà, sinó també els qui fan moure les màquines i tots els qui treballen perquè els combatents puguin seguir lluitant.

Naturalment que si els nostres germans sofreixen privacions darrant el pas a l'exèrcit feixista, els qui resten lluny de la lluita també hem de sofrir. Seria un sarcasme que nosaltres convertíssim la reraguarda en una mena de paradís, mentre sofreixen els brucs combatents que defensen els drets del poble i la llibertat. Cal, però, no deixar abandonada la reraguarda, on hi ha milers d'infants i d'homes vells que no poden prescindir de certs aliments.

El problema dels refugiats, també cal resoldre'l. No podem alçar muralles entorn de la ciutat perquè no puguin penetrar-hi els nostres germans d'altres terres que han caigut sota el jou dels feixistes. Si es troben sense l'escolí d'una llar, perquè l'enemic l'ha esfondrada, és natural i lògic que nosaltres els obrim les portes de la nostra. Cal, però, que si els fem sacre a taula, els puguem oferir menjar.

Caldrà que en el Consell que es celebrarà aquesta tarda, els consellers es preocupin d'aquests problemes. El procèssament de la reraguarda té una importància enorme. No pot quedar desprezada una ciutat de més d'un milió d'habitants ni poden tampoc quedar desprezades les altres ciutats de Catalunya. Naturalment que en aquests moments cal superar moltes dificultats, però cal fer un esforç per a superar-les.

Els del front i els de la reraguarda no han de tenir altra obsessió que aquesta: guanyar la guerra.

EL PRESIDENT HA REBUT DIVERSES VISITES

Aquest matí el President Companys ha rebut la visita de J. Carbo, del Comissariat de Propaganda; de l'alcaldé de Barcelona, amb la Comissió de Govern d'aquell Ajuntament; una comissió de la Federació de Bombers de Catalunya i l'advocat Carles Creus.

AQUESTA TARDA S'HA REUNIT EL CONSELL EXECUTIU

A les sis d'aquesta tarda s'ha reunit el Consell Executiu de la Generalitat, sota la presidència de Lluís Companys. A l'hora de tancar l'edició continua reunit el Consell.

NOMENAMENT DE DOS INSPECTORS

El Departament de Proveliments ha publicat una ordre nomenant dos ins-

pectors destinats a vetllar pel compliment de les disposicions d'aquell Departament, relatives a preus i transaccions de peix.

PROHIBICIO DE L'US DEL QUITRA COM A COMBUSTIBLE

El Departament d'Economia ha dictat una ordre per la qual hom prohibeix l'ús del quitrà com a combustible.

ELS TECNICS DIRECTIUS DELS SERVEIS CORRECCIONALS DE CATALUNYA

Ha estat publicada una ordre del Departament de Justícia, nomenant tècnics directius dels Serveis Correccionals de Catalunya, els ciutadans Josep Tolós i Mari Salla.

Després dels jueus, els gitanos

L'Alemanya «nazi» troba un altre enemic públic per a desfogar el sadisme dels caps hitlerians

EL 99 PER 100 DELS FILLS DELS GITANOS SON AMENAÇATS D'ESTERILITZACIO

La Premsa alemanya ha desencadenat una campanya contra un nou enemic públic: els gitanos. El diari "Das Schwarze Korps", òrgan dels S. S. i de la "Gestapo", ha donat el senyal per a aquesta ofensiva. Hom reitru els gitanos de tenir massa fills, circumstància que inspira enveja i terror a les Oficines de Raça del Partit Nacional-socialista. La base "científica" d'aquesta campanya, la qual té per objectiu una esterilització en massa dels fills dels gitanos, "Nouvelles d'Allemagne" esmenta els següents passatges de l'article publicat per aquest energumèn nacional-socialista:

"Cal considerar els gitanos, no individualment, sinó en conjunt. El fet que tinguin nombrosos fills fa necessària l'aplicació de mesures decisives. Es compten per terme mig, vuit naixements entre 200 gitanos, o sia un naixement per any cada 36 gitanos. Quant a la resta dels 3.040 habitants de Berlínburg, hom calcula com a terme mig 32 naixements (del 1919 al 1935), o sia un naixement per cada 36 habitants no gitanos. La quantitat de gitanos es troba en contradicció flagrant amb llur valor racial, moral i intel·lectual, en aquesta ciutat. No s'ha de creure que es tracta de fills de pura sang o de fills vigorosos com els de llur pàtria d'origen. Els gitanos de Berlínburg són rebrots degenerats, producte de matrimonis entre parents d'una tribu que, en altres temps, era forta i sòlida. Són febles, covards i incontrolables no són capaços de viure en un Estat en el qual regna l'ordre, sense caure, d'una manera permanent, en mans de la policia i dels Tribunals...

La llei relativa a l'eliminació de la descendència, malalta per herència, no ha pogut ésser aplicada per ara, sinó en els casos en que les malalties hereditàries han pogut ésser comprovades. Una enquesta feta prop dels directores de les escoles d'aquesta ciutat, ha permès de comprovar que el

99 per 100 dels nens gitanos haurien d'ésser esterilitzats. El resultat de l'estudi minucios establert pels directores de les escoles sobre les característiques racials, morals, físiques i intel·lectuals, és catastròfic. Avui, solament el 8,5 per 100 de la població la constitueixen els gitanos. Dintre de 120 anys serà el 200 per 100, si hom no es decideix a intervenir amb tota brutalitat... És inadmissible que les autoritats hagin de perdre el temps, els diners, llurs forces morals i de treball per aquesta plaga de gitanos d'una raça inferior i abjecta des del punt de vista moral, com pel seu caràcter. Cal no oblidar que llur poca voluntat per al treball i llur poc honor, llur pillatge, llurs mentides i llur hostilitat a la vida social podria influir en els habitants de sang alemanya d'aquesta ciutat i encontorns, ad-huc tenint en compte que la població autòctona és conscient de la seva raça nòrdica i evita barrejar-se amb els gitanos."

Aquest informe manifesta el desig que l'Alemanya d'avui trobi els mitjans apropiats per allunyar sistemà-

ticament, de la població alemanya de sang nòrdica, aquesta plaga de gitanos.

Demà serà inaugurada la Conferència Internacional Interparlamentària

París, 31. — A fi de presidir la delegació del seu país, a la imminent Conferència Internacional Interparlamentària que es celebrarà a París, és arribat a aquest asipital el president de la Skuptchina o Parlament dels Diputats de Iugoslàvia, Chirich.

Procedent del Cherburg, on desembarcà, procedent dels Estats Units, ha arribat també a París la delegació parlamentària del Japó.

La Conferència Internacional Interparlamentària inaugurarà les seves sessions demà, dia 1 de setembre. — Cosmos.

ABISSINIA NO SERA DOMINADA MAI El feixisme italià vol convertir Haile Selassie en un aliat. - Primerament havia intentat comprar-lo

Aquests últims dies — diu "La Dépêche" de Tolosa — ens hem fet eco d'unes notícies de procedència anglesa sobre les negociacions entaulades per Mussolini amb el propi Haile Selassie tornat a Abissínia a ocupar aquell tron, nota el domini d'Itàlia.

La premsa feixista cuita a desmentir les esmentades negociacions; però l'estúpid ens ha permès d'acostar-nos a una persona molt íntima de l'emperador d'Etiòpia i que per tant està molt ben informada sobre aquest afer.

Hem preguntat aquesta persona de dir-nos clarament si Mussolini havia sollicitat directament o mitjançant d'altres persones que l'antic sobirà tornés a ocupar el tron, sota el control italià, i heus ací la resposta precisa del nostre interlocutor:

"Es lògic que Itàlia desmentís la notícia publicada pel "Sunday Referee". Així ho exigeix el prestigi de Mussolini.

Malgrat això, és exacte que, l'any 1936 per primera vegada, i no a pas gaire temps per segona, alguns emissaris del "Duce" oferiren Haile Selassie una quantitat considerable perquè signés una acta d'abdicació i el reconeixement de l'ocupació, de fet i de dret, d'Etiòpia per Itàlia. L'ofertament fou refusat.

Hom feu proposicions per l'estil al príncep hereu, que és a Jerusalem. L'emperador ha declarat més d'una vegada que mai no posarà el seu nom al peu d'un document que el deshon-

caria davant els seus súbdits i davant la Història.

Tinc molt present l'irreflexiu acte comès per Menelik II, qui en lloc de secundar l'emperador Joan, el qual aspirava a l'hegemonia sobre l'Imperi etiòpic — compost per Abissínia, Eritrea i la Somàlia italiana — va permetre a Itàlia — a canvi d'uns fusells i d'alguns diners — que s'instal·lassin a les altes planícies de les quals ha sortit la invasió del 1931-1936.

Haile Selassie preferí viure en la misèria i en l'escassetat, abans que posar el seu nom en un document que el deshonraria. És un home que ha respectat i complert sempre allò que ha signat. Totes les persones de bona fe ho hauran de reconèixer.

A més, considera que els occidentals reneguen amb massa desimboltura de la signatura i de la bona fe que han de presidir els actes de la vida dels Estats i dels homes. A desgrat de les desil·lusions rebudes, Haile Selassie encara conserva la fe en el bon sentit de la Societat de Nacions. "Si el Món vol viure en pau — declara tot sovint — haurà de tornar al respecte de la paraula donada, al respecte als compromisos lliurement subscrits pels dirigents".

Mai no abdicarà; la sobirania d'un país — diu — es manifesta per la possessió d'un exercit i la disposició del sobirà i per la representació del país a l'estranger, per mitjà d'ambaixades i Consolats."

Continuà dient que per molt que

Itàlia gallegui no posseirà mai "el cor" dels abissínies.

No es governa per mitjà de la força. Només el cor és el que condueix a l'adhésió.

Etiòpia no està sotmesa, no està subjugada; mai no ho estarà als italians. Unes columnes blindades que ocupen metralla, unes esquadretes que volen fora de l'abast dels etíopsos — conservats als amagatalls d'on sortiran algun dia per a córrer rera l'ètnic hereditari — hauran pogut travessar o volar sobre el país; hauran pogut efectuar raids d'un extrem a l'altre d'aquest vast imperi, però, semblants gestes, no constitueixen èpica fàctica, la submissió de la població.

Amb 1.400 homes de tropa, que tenien una instrucció militar rudimentària i un armament absurd, el Negus mantenia a Addis Abeba l'autoritat que s'estenia a tot l'imperi. Actualment hi ha a la capital una guarnició deu vegades major, que disposa d'un armament formidable. Malgrat això, no hi ha la calma, i el comerç i l'agricultura no han tornat al seu estat normal; arreu, i sempre, se sent l'odi envers el que és Itàlia.

I els petits destacaments que s'arrisquen a sortir fora de les guarnicions, són exterminats, la inseguretat regna per tot.

Naturalment Itàlia no treu res d'aquest imperi massa vast i no aconseguirà mai res de profitós, perquè, a la força d'inèrcia dels nadius cal afegir el sentiment de venjança pels

"massacres en massa, les opressions i persecucions de totes les classes de la població, que delirant encara d'una victòria aconseguida massa fàcilment, no fan sinó revifar. La conquesta d'Etiòpia no fou sinó un cop de força per tal de mantenir el prestigi d'un règim que, segons confessó dels seus propis adeptes, en tenia gran necessitat.

Haile-Selassie mai no servirà Itàlia com a vassall, ni de grat, ni per diners. El poble etiòpic reclama i espera el seu emperador, i no ha perdut l'esperança de veure'l regressar per a prosseguir el seu règim de bon sentit, secundat pels consells que li donin els europeus.

Una poca anys més d'aquest regnat, haurien fet d'Etiòpia un país apte per al progrés i per a la seva pròpia defensa. Els italians ho saben, i heus ací per què s'han apressat a fer-li la guerra, a desgrat dels quatre Convenis registrats a la Societat de Nacions, segons els quals, Itàlia es comprometia a viure en eterna amistat i a fer tot allò que calgués per a conservar la independència d'Etiòpia.

Aquesta guerra no s'haurà acabat d'ací a vint anys.

Durant un any han sortit 12.000 jueus d'Alemanya

Berlin, 31. — Segons el Departament d'estadística, durant un any han sortit de Berlín 12.000 jueus, la majoria dels quals han emigrat a l'estranger.

D'aquests jueus, 2.400 han declarat que es traslladaven a d'altres poblacions d'Alemanya; però com que de províncies en marxaren cap a Berlín 5.000, la majoria dels quals abandonaren després el país "nazi", degut a la pressió que s'exercia contra ells, passen de 12.000 els que han emigrat. Els jueus han marxat, amb preferència, als Estats Units, al Brasil, a l'Argentina i al Paraguai.

Una acusació de Queipo

Londres, 31. — Un corresponent del "News Chronicle" comunica al seu periòdic el següent:

"En una de les seves últimes arengues radiofòniques, el general Queipo de Llano, "líder" de Sevilla, ha acusat els líders del partit feixista "Falange", a Salamanca, d'observar una conducta immoral envers les dones espanyoles.

A continuació d'aquesta violenta diatriba — atgeix el corresponent del periòdic anglès — ha augmentat ràpidament la rivalitat entre els amos de Sevilla i de Salamanca.

Segons els desertors del camp rebel, aquesta rivalitat s'agreuja amb el fet de l'altra rivalitat que existeix entre alemanys i italians, i amb el descontent que regna entre els marroquins, les perdes dels quals, durant les últimes batalles, han estat espanyoles."

NOTICIES I AVISOS

PAGAMENT DE L'IMPOST DE TIMBRE DE NEGOCIACIÓ

La Secretaria de Premsa de la Delegació d'Hisenda advertix les Societats anònimes i comanditàries per accions i d'altres entitats subjectes al pagament de l'impost del Timbre de negociació o transmissió, que, en virtut de l'Ordre ministerial de data 4 del corrent, "Gaceta" del 6, ha estat prorrogat fins al 30 de setembre proper el termini per a efectuar l'impost previ i presentar els documents per a la liquidació de l'impostat impost, corresponent a l'any 1937.

Les entitats que per qualsevol causa no haguessin redactat fins al moment actual llurs balanços de l'exercici del 1936, estaran durant aquest any sense l'obligació de practicar-los i de liquidar el compte de pèrdues i guanys, si abans de la data límit assenyalada en el paràgraf anterior, ingressen en el Tresor com a quantitat mínima a compte de l'impost del 1937, una suma igual a la que hauria importat el Timbre de negociació en l'any 1936, la qual suma serà computable en practicar en el seu dia la liquidació definitiva si aquesta comportés una major suma a ingressar que la ja feta efectiva al Tresor.

L'Administració de Rendes públiques, valent-se dels antecedents de què disposa, procedirà a partir del primer d'octubre proper, a liquidar d'ofici el Timbre de negociació o transmissió corresponent a l'any 1937 a les entitats afectades que no haguessin ingressat per tal concepte esp quantitat, sense perjudici de les sancions que procedixin de conformitat al disposat en l'article 120 del vigent Reglament del Timbre, i sense que, contra aquestes liquidacions d'ofici, pugui interposar-se ulterior recurs.

AMICS DE LA UNIO SOVIETICA

Avui, a les sis de la tarda, a la Federació de Treballadors de Banca, Borsa i Estalvi, Rambla de Catalunya, 8, principal, tindrà lloc la tercera conferència del cicle organitzat pels treballadors del Banca i Borsa. El company Pau Baisella descabellarà el tema "L'herència a la U.R.S.S.". Els assistents podran, com de costum, fer les preguntes referents al tema tractat; sobre qualsevol altre tema.

GINNASTICA

Per al propi dia 4 de setembre, el Gimnàs Motiño ha organitzat una conferència que anirà a càrrec de Joaquim Ral i Banus, qui dissertarà sota el tema "Educació física i els seus veritables objectius". Per a invitacions, al mateix local, Riera de Sant Miquel, 44.

FEDERACIÓ D'ALUMNES I EX-ALUMNES DE L'ESCOLA DEL TREBALL

Es comunica a tots els alumnes de l'Escola del Treball, curs preparatori, que demà, dimecres, a tres quarts de set de la tarda, tindrà lloc a la sala d'actes de l'Escola, una assemblea en la qual és necessari que hi assisteixin.

EXPOSICIÓ DE CARTELLS

Del primer al 15 de setembre es

celebrarà l'Exposició d'Obres presentades al Concurs de Cartells organitzat pel "Segell Pro Infància" amb motiu de la vinent V Campanya. L'Exposició tindrà lloc a les Galeries Lalelana, Corta Catalanes, 613, i serà visible els dies esmentats, de deu a una del matí i de quatre a set de la tarda.

NOVA SERIE D'EDICIONS

El "Grup Sindical d'Escriptors Catalans" ha elaborat un pla de publicacions, el qual serà pròximament inaugurat amb la publicació d'una obra de caràcter antològic titulada "Escriptors de la Revolució".

MATRICULA A LES ESCOLES SUPERIORS D'ARQUITECTURA

En compliment del disposat per Ordre de la Direcció General de Belles Arts inserida a la "Gaceta" del 18 d'agost d'enguany, les Escoles Superiors d'Arquitectura de Madrid i Barcelona obren matrícula per als alumnes (arquitectes i aparelladors) als quals els manqui alguna o totes les assignatures dels respectius últims cursos per acabar les dites carreres.

A la taula d'anuncis de l'Escola d'Arquitectura d'aquesta capital hi ha exposades les normes per a efectuar la matrícula.

Escola de Militants de Catalunya C. N. T.-F. A. I.

Curs de lliçons per a la present setmana, a les sis en punt de la tarda:

Avui, dimarts: "La constitució orgànica de la A. I. T.", per Agustí Souchy.

Demà, dimecres: Breu assaig de la interpretació de la realitat americana. "El Anarquismo en las luchas sociales de América", per Félix López, de l'Organització específica i confederal xilena.

Dijous: "La propaganda oral des de el punt de vista orgànic", per Marià R. Vázquez.

Divendres: "Historia de la Civilización, hechos de la Historia Universal", per Menéndez Caballero.

Dissabte: Exàmens i controvèrsies sobre els temes tractats anteriorment.

Les lliçons es donaran al saló d'actes del pis principal de la Casa C. N. T.-F. A. I., Via Bonaventura Durruí, 31 i 33.

La nostra guerra és una lluita entre la classe treballadora i la forma més aguda del capitalisme. No ho podem oblidar

COMENTARI

«La guerra és una qüestió de nervis i de resistència. Qui resisteix l'últim quart d'hora és el qui la guanya»

"La guerra — digué el general nipó Nogú, conqueridor de Port Arthur —, és qüestió de nervis i de resistència. Qui resisteix l'últim quart d'hora és el qui la guanya".

Cert, per a ésser vençut, cal que es tingui un complex moral d'inferioritat. Qui, a despit de les adversitats, no perd l'esperança, no pot considerar-se derrotat. Aquesta esperança li donarà coratge per a seguir lluitant, li inspirarà resolucions heroiques, li farà sobreportar impertèrrit les contrarietats de l'adversitat, enemiga.

Una guerra té alts i baixos, fracassos i victòries, moments crucials i hores d'angoixa espera, en què és indispensable que calli el cor i treballi el cervell amb freda claredat i lògica. I el seu resultat és la

conseqüència del balanç general de l'obtingut i el perdut. I també, molt principalment, de la rapidesa amb què la força estàtica, adormida, desconeguda, es transformà en dinàmica, actuant i encaç.

Moltes vegades el belligerant que mentia aparences de poder, s'ensoberbia sobtadament, sorprenent els neutrals, que no acaben de creure el que veuen els seus ulls. I és que era un colós amb peus de fang, que portava a les seves entranyes un cranc inguàrril i mortal, que la seva organització jeràrquica i mecànica amagava germens de dissolució que feien llur camí a despit dels comunicats triomfals.

La nostra guerra, civil i internacional, tan semblant a les que s'originaren França, llavors de la seva gran re-

volució i Rússia després de l'adveniment dels bolxevics, és feta en les rearguardes enemics que als fronts. Cal dirigir la des del camp lliure, pensant, no sols en el present, sinó en el futur. Davant cada episodi seu, s'imposa un càlcul seri i exacte de la seva importància efectiva. Dramatitzar femeníment allò desagradable i valorar excessivament el que és fàcil i fàcilment de perdre és fatal. De gent de baixa moral, incapaces d'enlairar la seva mirada per damunt del panorama dels fets quotidians. Cal evitar que els arbres ens impedeixin veure el bosc.

No tenim opció i no podem tenir-ne. Això ens obliga a un optimisme fonamental, a creure solament en el desenvolup favorable de la lluita. Perquè una altra solució és impossible. Tenim imposat com que Espanya deixi d'ésser Espanya per a convertir-se en colònia, en una Cipayolandia dels feixistes centre-europeus, i com que 24.000.000 d'espanyols acceptin l'esclavitud.

Fa un any, poseïem més terreny que avui; tot amb tot, la nostra situació era molt més precària. No teníem armes, ni aviació ni més mitjans de defensa que unes bigarrades milícies polítiques i sindicals, indisciplinades i que no comprenien que la guerra no es pot fer de qualsevol manera. Ara poseïm un Exèrcit que sap batre's, que té bon armament, que disposa de caps i de quadres i d'Estats majors. I comencem, a més a més, a disposar també d'una rearguarda sòlida.

Sobre els episodis, que altres episodis compensen i neutralitzen, s'alça el fet indiscutible que som a l'agost del 1937 incomparablement més forts i temibles que a l'agost del 1936. No ho pot negar ningú. I ho saben també, més enllà de les fronteres...

Juventuts Llibertàries de Catalunya

Aviat s'editarà un àlbum de 26 estampes originals del dibuixant "Gumsays". El seu títol serà:

"Estampes de l'Espanya que pateix i lluita".

Serà un crit revolucionari de l'art. Els joves llibertaris en editar aquest àlbum ho fan perquè l'Art sigui estret entre el poble. Perquè les estampes negres de la nostra guerra es gravin en la ment de tots. Perquè no s'oblidi que no ha d'ésser estèril la sang dels fills del poble.

El Comitè Regional de J. L. L. de Catalunya

Són regulats els preus dels productes agrícoles bàsics

València, 31. — S'ha facilitat la següent ordre de la Presidència:

"D'acord amb el que preveu el Decret del 27 d'agost del 1937, en relació amb la fixació dels preus de venda al consumidor dels articles de primera necessitat i dels de venda pel productor dels principals articles de proviment, i vistes les propostes dels Ministeris d'Agricultura i Finances i Economia, aquesta Presidència ha acordat el que segueix:

Primer. — Els preus màxims que haurà de percebre el productor dels productes agrícoles que a continuació es relacionen, en tot el territori lliure, sobre era, camp o magatzem de l'agricultor i sense envàs, seran els següents:

- Oli: 2'01 pessetes per quilo.
- Mongetes: 1'10 pessetes per quilo.
- Arròs amb pellofa: 0'55 pessetes el quilo.
- Cibada: 0'43 pessetes quilo.
- Garrofas: 0'48 pessetes quilo.
- Ordi: 0'45 pessetes el quilo.
- Cigrons: 1'20 pessetes el quilo.
- Pèsols secs: 0'50 pessetes quilo.
- Faves: 0'55 pessetes quilo.
- Lentilles: 1'05 pessetes quilo.
- Morcens: 0'55 pessetes quilo.
- Patates: 0'45 pessetes quilo.
- Subproductes de la molinaria. — Quartes: 0'40 pessetes quilo.
- Segonet: 0'37 pessetes quilo.
- Fulla: 0'34 pessetes quilo.
- Biat de mont: 0'55 pessetes quilo.
- Biat candat: 0'54 pessetes quilo.
- Biat "jota", "Catalana" i altres

blats tous: 0'52 pessetes quilo.

Eris: 0'46 pessetes quilo.

Segon. — Els articles que a continuació es relacionen seran venuts al consumidor, en els mercats i establiments comercials, en tot el territori lliure al règim, a preus no superiors als següents:

- Oli: 2'20 pessetes el litre.
- Mongetes: 1'50 pessetes quilo.
- Arròs blanc: 1'05 pessetes quilo.
- Sucré: 2'10 pessetes quilo.
- Bacallà: 3'10 pessetes quilo.
- Cafè: 12'50 pessetes quilo.
- Carbó vegetal: 0'65 pessetes els dos quilos.
- Carn de vaca, amb un 25 per 100 d'os: 5'75 pessetes quilo.
- Cigrons: 2'25 pessetes quilo.
- Ous: 3'75 pessetes dotzena.
- Sabó: 1'70 pessetes quilo.
- Llet fresca: 0'80 pessetes litre.
- Llet condensada: 1'80 pessetes pot.
- Lentilles: 1'35 pessetes quilo.
- Pa: 0'70 pessetes quilo.
- Patates: 0'50 pessetes quilo.
- Cansalada: 4'00 pessetes quilo.

Tercer. — Els Consells Municipals dictaran els bans necessaris per tal que per tots els ciutadans siguin coneguts els preus de compra i venda a què es refereix aquesta disposició. A tota els mercats i establiments comercials es fixaran cartells amb la relació de preus establerta per als consumidors.

València, 29 d'agost del 1937. — J. Negrín. — Senyors ministres d'Hisenda i Economia i d'Agricultura.

DEL CONGRES ECONOMIC REGIONAL

Després d'ample discussió, en la qual intervingueren diverses companyies, aportant distintes criteris en quant a l'ordenació que ha de posseir el Consell per a la seva més gran eficàcia i encert, s'aprova pel Congrés l'informe presentat, ampliant-lo amb dues proposicions que foren acceptades.

En l'apartat que diu: "Constitució d'un Comitè Ordenador de l'Economia Regional". Fou aprovat en caràcter de suggerència, al Comitè Regional.

En iniciar-se la discussió del punt: "Indústries improductives. Les seves causes i remedi", en lleixeg pel secretari del Consell Local d'Economia, una relació de la situació de les distintes indústries. Demostren aquestes dades l'estat crític d'algunes d'aquestes indústries per manca de matèries primeres i de mercats al·lèrgies. Molt poques són les indústries que segueixen una marxa normal econòmicament i menys les que tenen la vida pròspera.

Una delegació diu en un detallat esboç que la riquesa natural de Catalunya no s'aprofita en la seva totalitat per diferents causes, una de les principals la falta de coordinació en aquest ordre, no per part de la nostra Organització, sinó molt especialment pels organismes oficials, ja que, havent pagat aquesta per jornal no treballats més de cent mil-

lions no s'ha estudiat d'aprofitar el treball que aquesta obrera podrien realitzar.

Una altra delegació, en un breu informe, evidència que hi ha a la Regió moltes fonts de riquesa no explotades i sense que s'hagi estudiat lliur aprofitament.

Resumí el secretari del Consell Local d'Economia, i finalment s'acordà estudiar detingudament les possibilitats de tots els ordres que puguin existir per a remeiar la difícil situació existent.

El cinquè punt de l'ordre del dia, que feia referència a la "Solidaritat dels militants per a portar a cap el pla acordat", s'acceptà per unanimitat, enmig del major entusiasme.

La delegació del Sindicat de la Indústria Fabril Vestir, Tèxtil i Anexos, informà amb referència al àpat punt de l'ordre del dia, sobre el qual no es produí cap debat.

En finalitzar el Congrés s'acordà trametre una salutació als heroics combatents que lluiten per la causa de la Llibertat.

Així mateix el Congrés saludà tots els companys presos pertanyents a la nostra Organització.

Finalment, a proposta del delegat, s'acordà trametre un telegrama de felicitació al nostre company del Comitè Nacional, Marià R. Vázquez, i al camarada Largo Caballero, pel pacte d'unitat sindical celebrat.

Informació orgànica

SINDICATS

SINDICAT UNIC DE DISTRIBUCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Secció Bàsica

Convocarem tota els companys treballadors en Bàsica a l'assemblea extraordinària que tindrà lloc demà, dimarts, a les set de la tarda, a la sala d'actes d'aquest Sindicat, Plaça Francesc Macià, 12, P. A. I.

Per la transcendència de l'assumpte, se prega la total i puntual assistència de tots els delegats.

JOVENTUTS LLIBERTÀRIES DE LA COMARCA DEL RAI LLOBREGAT

Per la nota presentada al Ple Comarcal que tindrà lloc el proper dia 3 de setembre, al local de Sindicats de l'Hospital, sota el següent ordre del dia, a les deu del matí:

Primer. — Nomenament de Mesa de discussió.

Segon. — Informe de la Junta.

Quart. — Nomenament de nova Junta.

Cinquè. — Assumptes generals.

Per la importància dels assumptes a tractar, esperem que no hi mancareu.

SINDICAT DE LA INDÚSTRIA DE SANTAT, ASSISTÈNCIA SOCIAL I HIGIENE
Secció Previsió Dental

Convocarem tota els Previsió Dental, Frades en Bona, a la reunió que tindrà lloc demà, dimarts, a les set de la tarda, a dos quarts de vuit de la tarda, per a importants assumptes referents a l'examen.

ACTIVITAT ESPECÍFICA

FEDERACIÓ LOCAL D'ATENEUS LLIBERTARIS DE BARCELONA

Aquesta Federació convoca tots els delegats dels Ateneus Llibertaris al Ple que,

Ple Nacional de la Indústria d'Aigua, Gas i Electricitat

Estimats companys: Salut.

En compliment dels acords recollits en les reunions que van tenir lloc a Barcelona els dies 17 i 18 del mes d'abril d'aquest any, entre les Seccions de Llewant, Centre, Andalus, Aragó i Catalunya amb el Secretariat d'aquesta Federació Nacional i (trèria constituïda i acompanyament del Comitè Nacional de la C. N. T.) un cop acabada els treballs encomenats a les Ponències sobre els projectes tècnico-administratius en els tres aspectes de les nostres Indústries, aquest Secretariat ha resumit les dades dels dies 1, 2, 3, 4 i 5 del proper setembre per a les sessions del nostre Ple Nacional, el qual tindrà lloc a València, al local del Sindicat Regional d'Aigua, Gas, Electricitat i Sindicats de Llewant, a la Plaça d'Anibal-Marc, número 9, sota el següent ordre del dia:

Primer. — Presentació i revisió de credencials de delegats.

Segon. — Discussió de l'informe del Secretariat.

Tercer. — Nomenament de Mesa de discussió.

Quart. — Retribució dels treballadors segons les seves necessitats econòmiques familiars i professionals.

a) Desenvolupament de la fórmula d'aquest procediment de retribució.

b) Relació de les retribucions amb l'augment o disminució del cost de la vida.

c) Aplicació d'aquesta fórmula en els casos d'abolició parcial o total del mitjà de canvi.

d) Bases per a la ràpida vigència de la fórmula en les nostres Indústries i propagació a les altres. Acords amb la U. G. T. sobre aquest punt.

Cinquè. — Discussió dels projectes i memòries sobre les nostres Indústries en els seus aspectes social i tècnico-administratiu per a lliurificació amb caràcter nacional.

a) Tota el que fa referència a la indústria Elèctrica.

b) El corresponent a la Indústria del Gas.

c) Adaptació, amb caràcter de Sinterdimitat Nacional del subministrament d'aigües potables, sota el projecte presentat en els seus aspectes químic i bacteriològic.

Sisè. — Creu convenint, el Ple, la transformació del nostre Butlletí "Luz y

Fuera" en una Revista tècnico-sindical de les nostres Indústries?

En cas afirmatiu: De quin manera ha d'esser i quin aportació econòmica cal fixar?

Setè. — Presentació i discussió de l'Estad de Comptes, d'engué que el Secretariat actua amb caràcter provisional a Barcelona.

Vuitè. — Quina quota han d'aportar les Seccions per lliur nombre d'afiliats i per mes, per tal d'entendre el desenvolupament econòmic de la Federació Nacional?

Novè. — Nomenament definitiu del Comitè de Relacions i lloc de la seva residència.

Desè. — Nomenament de delegat adjunt a la Secció d'Economia del Comitè Nacional i, enans, Vocal del Secretariat de la Federació Nacional.

Onzè. — Solucions al cas de les empreses de les nostres Indústries que tenen la totalitat o part de les seves explotacions industrials a les zones factives.

a) Quan encara disposen de recursos econòmics propis, a punt d'agotar-se.

b) Quan subsisteixen per mitjà de la utilització de crèdits bancaris.

c) (Cal considerar o no preferència, els fins del reemborsament, els descoberts de comptes de crèdit motivades per l'auxili indicat en la lletra anterior?) Han de conservar aquest descobert la preferència concedida, si els Bancs respectius suporten el crèdit?

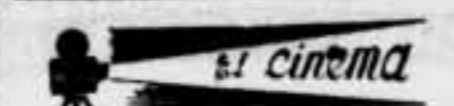
d) Signats els recursos directes i indirectes (crèdits bancaris) cal absorbir els respectius treballadors a les altres Indústries de la Federació. I forma de fer-ho?

Dotzè. — Assumptes generals.

A les credencials dels delegats hi constarà el nombre total d'afiliats a la Secció o Subsecció que representa i si estan o no constituïts en Sindicat d'Indústria amb caràcter local, provincial o regional.

Per la importància anterior, i gran transcendència que el desenvolupament econòmic de les nostres Indústries i per a la transformació i reorganització de les riqueses nacionals poden tenir els acords que s'organitzin sobre aquests punts d'aquest Ordre del Dia, us convidem a validar-los amb la màxima cura per tal d'obtenir el perfeccionament, que solament tendeix al millorament i benestar de la col·lectivitat en general.

Cartellera d'Espectacles

Inauguració de la temporada oficial del 37-38 de grans estrenes i estrenes

SETMANA DEL 30 D'AGOST AL 3 DE SETEMBRE DEL 1937

BARCELONA. — Sombro de copa. La matança de carn. La veugança del mar. Marcha del temps.

GOYA. — La vida del teatre. Mlle. Doctor. Un fio de família.

MONUMENTAL. — Hogueras en la noche. Entradas. Te quise aver.

LAITANA. — Diego Corrientes. Hogueras en la noche. Entre esposa y secretaria.

INTIM. — Entre esposa y secretario. El futuro es nuestro. Coma al reg. De mujer a mujer. La voz del aire.

ASCASO. — El gran impostor. Mares turbulentas. Los amores de Susana. Cómica. Dibujos.

CONDAL. — La chica del coro. La tilanduela. Noche de tormenta. Alfombra.

AIENAS. — La princesa O'Hara. El baile del Savoy. La barra mendocina. Cómica. Documental.

MISTRAL. — El amor gitano. Amor y quartillo. Oro virgen. Documental.

FANTASIO. — La vida futura. Dibujos color. Un minuto de silencio.

WALKIRIA. — Sesenta horas en el cielo. El deber. Nuevas ideas.

CINEMA ALIANÇA. — El fantasma va al Oeste. Hogueras en la noche. Estratagemas. Documental.

BOG I PRINCIPAL. — Código secreto. Mlle. Doctor. La vida es dura.

CINEMAR. — Vuelo nocturno. Rosa de media noche.

MARINA I TRIUNFO. — El velo pintado. Vanessa. La reuera del vampiro.

ASTORIA I MARYLAND. — Ecos tres. Dibujos color. Un viaje por el Mundo.

DIORAMA I ROYAL. — Huerfano del destino. Bajas y canciones. Todo lo condensa. Cómica. Dibujos.

FOMENT MARTINEC. — El ángel de la libertad. Bajo órdenes secretas. La ley del más fuerte. Cómica.

POMPIRIA. — Nuevas ideas. El deber. Ametia y sus papás.

BOHEMIA I PADRO. — Hombre sin rostro. Bajas y canciones. La ley del Oeste.

AMERICA I POC NOU. — Compañía de teatro. Bajas y canciones. Oreste aliado.

ANAU I BROADWAY. — Mlle. Doctor. El crimen del Casino. Congo.

EDEN. — Soldado profesional. Noche de tormenta. Cómica. Escandalos 1935.

EXCELSIOR. — El pequeño Lord. Caballo improvisado. Páguinos en la sala del diablo.

SELECT. — Dulce inocencia. La maternidad. La secuestrada. Documental. Dibujos.

SPLENDID. — Tó eres mío. Las mujeres en la vida. Escenas de actualidad.

ESPLAI. — Adán sin Eva. Tres desalmados. Silbando en la oscuridad.

NEW-YORK. — El hijo del misterio. Canción de amor. Carras y colmillos.

FRANCESCO FERRE. — La ciudad en el silencio. Alfombra. Dibujos. Documental.

COLISEUM. — Músicos infernales. Cómica. Reportaje. Dibujos.

CATALUNYA. — La venus negra. Cuando el amor muere. Pesca en chulupa.

FEMINA. — Furia. Reportaje. Dibujos color.

CALOR. — Auroras de esperanza. Alhambra. Frente y retaguardia.

METROPOL. — La pelirroja. La mujer que ha creado. La matança de Fu-Manchú.

RAMBLAS. — Esplendor. Juventudes rítmicas. Familia. Dressed.

MIRIA. — La viuda negra. Todo corazón. Fugitiva.

XILE. — El rey del Batallón. Smith se impone. Flor marchita.

IRIS PARE. — Diego Corrientes. Monte celi. Oro virgen. Cómica.

TALIA I BOHEME. — Rebelión a bordo. Jaque al rey. Cómica.

FATHE PALACE. — Una chica insuperable. La juventud del mañana. Caballero improvisado.

AVENIDA I KURBAAL. — El pequeño Lord. La fecha del terror. Un par de gitano.

SMART. — Entre el amor y la muerte. Carnada de siburón. Pánico en el aire. Cómica.

MUNDIAL I BALEN. — La alegre mentira. Desde de pelirroja. Un tipo fresco.

FREGOL I TRIANON. — La ciudad sin ley. Búsqueda una novia. Marinos en tierra. Cómica.

PARIS I VOLGA. — Barrios bajos. Deseo. Casta de aguilas.

ACTUALIDADES. — Esportista. Hipnotizado. Dilema de pelirroja. Un morrococho. Vale más ser soltero. Valientes submarinos. Me los como vivos. España al día número 23.

ATLANTIC I SAVOY. — Nueva era en el campo. Tribunal de las aguas. Ametralladora. Pelirroja. Cómica.

PUBLI-CINEMA. — Revista fantástica. Los enanos mágicos. Un mono sentimental. La recepción de don Cholo. Pequeño concertista. Mariposa feliz. Artistas de trapico. Vampiroes 1940. España al día número 24.

CULTURA

INSTITUT OBRER

El Ministeri d'Instrucció Pública ha fundat l'"Institut Obrer". Molt bona idea, aquesta, més bona, ens sembla, pel que s'intenta perseguir que pel fet en si mateix. El fet que els obrers puguin tenir lliure accés als estudis de segon ensenyament i estudi superior és una de les coses que no podia ésser oblidada. La bona condició d'ésser obrer no ha de topor amb l'obstacle material que priva de realitzar una estudi més qualitat no es disposa de cabals pecuniaris, però si d'intelligència pròpia, que és l'únic cabal que té, en aquest cas, un valor positiu.

El que no ens sembla gaire bé és aquesta denominació, denada d'"Institut Obrer", que ve, entesa, a posar a contribució les classes. No ens sembla gens ni mica bé. El Institut, com les Universitats, ni poden ni han de classificar els seus assistents d'aquesta forma arcaica que cada vegada s'allunya més del veritable concepte que han adquirit i ens mereixen les coses culturals i pedagògiques. Potser això és un vell error de l'absorció estatal en l'ensenyament. Error que ens portaria, evidentment, a haver d'enseñar una llarga sèrie de gèneres que cal esperar que hem abut subsanar. I si no és així, cal fer tots els possibles per a subsanar-les.

No pot haver-hi un Institut per a obrers i un Institut per a burgesos, com tampoc no pot haver-hi una Universitat per a obrers i una Universitat per a burgesos.

La lluita de classes és una lluita política i econòmica i, en tractar-se de qüestions docents, en bona forma regional és completament inadmissible; és solament l'individu, amb tota la seva personalitat intel·lectual, el valor positiu, l'únic i veritable valor que ha de retenir per sobre de tot.

obres manuals interessants en els estudis de Batalliat, que fins el dia 3 del proper setembre estarà oberta, a la Secretaria d'aquest centre d'estudi secundària, carrer Company, s'antè edifici dels Jesuïtes, la inscripció de matrícula per als dos-cents ingressos que s'han d'admetre en aquesta primera convocatòria.

El Sindicat, les Joventuts Llibertàries i tots els organismes antífacs, s'apressaran a trametre les sollicituds a la Secretaria del I. O. de segon ensenyament. Ja són en gran nombre els aspirants que han demanat condicions i detall d'examen i es preparen amb intensitat per a l'examen.

OBERTURA DE MATRICULA

Des del dia 1 al 15 de setembre estarà oberta, a la Secretaria de l'Escola de la Marina Mercant del Mediterrani, la matrícula per als cursos extraordinaris d'aquest curs. I del 1 al 30 del mateix mes, la matrícula per als alumnes oficials del curs acadèmic 1937-38.

CONSTITUCIÓ DE SECCIÓ

La Federació d'Alumnes i Ex Alumnes de l'Escola del Treball recorda que avui, dimarts, a tres quarts de set de la tarda, tindrà lloc, al saló d'actes de l'Escola, l'assemblea de constitució de la Secció.

Hom prega l'assistència de tots a l'assemblea, especialment dels professionals i afiliats a les qüestions motivades i seriositat.

"NOU MAGISTERI"

Amb aquest títol ha vist la llum en la nostra ciutat un període setmanal, dirigit a tres quarts de set de la tarda, de l'Ensenyament i Professions Lliberals (C. N. T. A. I. T.).

CHIDA ALS PROFESSORS DE NACIONALITAT FRANCESA

Tots els professors francesos que exercen funcions docents en establiments públics o privats, els domiciliats dels quals radiquen en poblacions de les antigues províncies de Barcelona, Tarragona, Girona i Lleida, han de presentar-se amb tota urgència al ciutat de Bourquin, cònsol de França, al Consolat General de França a Barcelona.

GRUP CULTURAL PAU IGLESIES

Aquest Grup Cultural posa al coneixement dels seus afiliats que la reunió tindrà lloc els dimarts, cicles i diàlogos, de sis a vuit de la tarda al seu local social, Diputació, 277, baixos.

A TOTES LES ORGANITZACIONS ESTUDIANTILS DE CATALUNYA I RESTA D'ESPANYA

Als estudiants C. N. T. de la ciutat de Barcelona, preguntem totes les organitzacions estudiantils i culturals de Catalunya i resta d'Espagna, que editin revista, butlletins o publicacions de qual-sevol tipus que siguin, que vulguin trametre dos exemplars de cada número que publicuin, al seu local social, Passatge de Pi i Margall, 33, segon pis.

Estampes de l'Espanya que sofreix i lluita

Serà el viu reflex de les crueltats de la guerra, una afirmació revolucionària de l'art perquè no s'oblidi la finalitat llibertària de la nostra Revolució.

Tota els amics de l'art han d'adquirir-lo. Tota biblioteca selecta ha de posseir aquest àlbum que les Joventuts Llibertàries ofereixen al públic, amb el propòsit d'estendre l'art.

Presentació acurada. Preu, 3 ptes.

Per a comandes, a la Secretaria de Propaganda del Comitè Regional de Joventuts Llibertàries de Catalunya, Via Durruti, núm. 32-34, Casa de la C. N. T.-P. A. I. tercer pis, Barcelona.

NENS I NENES EL "PERVENIR" depèn de vosaltres

Aviat podreu llegir el vostre setmanari

OLYMPIA. — Demà, nit, a les deu, gran festival Pro Hospital de Sag, patrocinat per la Federació Local C. N. T. I. "La del manolo de roses" amb un gran repertori. 2. Hija de 4000 objetos. 3. Pi de Italia per Angélica Martínez. Mercè Garcia, Hipòlit Lázaro, Ricard Mayral i Jaume Miró. Actuació d'"speaker" Jesús Royn.

PRINCIPAL PALACE. — Companyia d'òpera. Nit, "Molinos de viento" i "La dolorosa". Demà, tarda, "Bonemio" i "La dolorosa". Nit, "Boy una mujer fatal".

PANTHEON. — Companyia de "Grand Guignol" Nit, demà, tarda i nit, "Caso de oro", "Pass la ronda" i el sainet "La banda del dedo gordo".

FOLIORAMA. — Companyia de drama català. Nit, demà, tarda i nit, "Mea enlla de l'abou".

ROMERA. — Companyia de comèdia castellana. Nit, demà, tarda i nit, "Dona y asfina".

VICTORIA. — Companyia lírica castellana. Nit, "Los de Aragón" i "La doloresa". Demà, tarda, "Me llaman la presumida". Nit, "La del manolo de roses".

Federació Local de Grups Anarquistes de Barcelona

CICLE DE REUNIONS DE BARRIADA I DISTRICTE PER A PROCEDIR A LA NOVA RESTRUCTURACIÓ DE LA F. A. I.

Per a procedir a la nova estructura de la F. A. I., segons els acords presos en els últims Plens, el Secretariat de la Federació Local de Grups Anarquistes de Barcelona, convoca tots els grups, designats per barridats, en l'ordre i dates que més avall s'indica.

En totes les reunions es discutirà el següent ordre del dia:

- Primer. — Informe verbal de la Comissió reorganitzadora.
- Segon. — Designació del lloc on ha d'estar emplaçada l'Agrupació Anarquista de barriada.
- Tercer. — Nomenament de la Subcomissió reorganitzadora de Districte.
- Quart. — Iniciatives sobre els treballs de reorganització.

A aquestes reunions caldrà que hi assisteixin tots els components dels grups de la respectiva barriada i, amb caràcter informal, una delegació de les Joventuts i dels Ateneus Llibertaris.

Les barridats queden convocades pel següent ordre:

Avui, dimarts, dia 31, a les set de la tarda, reunió dels grups del Districte VII, barridats de Santis, Hostafranes i Coll-Blanc.

Demà, dimecres, dia 1 de setembre, a les set de la tarda, reunió dels grups del Districte VIII, barriada de Gràcia.

Dijous, dia 2, a les set de la tarda, reunió dels grups del Districte IX, barridats de Poblet, Camp de l'Arpa, Guinardó, Carmel, Horta, Santa Eulàlia, La Sagrada, Harmonia de Palomar i Can Baró.

Divendres dia 3, a les set de la tarda, reunió dels grups del Districte X, barridats del Clot, Poble Nou, Somorrostro, Martí de Provençals i Pequin.

Totes les reunions convocades se celebraran a la Casa C. N. T.-F. A. I. Per a donar major eficàcia als treballs de reorganització, cap afiliat a la F. A. I. no ha de mancar a les reunions de la respectiva barriada.

Per la Federació Local de Grups Anarquistes de Barcelona.
El secretari
A. G. GILBERT

El Teatre

FUNCIONS PER A AVUI, LIT, A LES 19, I DEMÀ, TARDÀ, A LES 5 I A LES 19, A LES 19

APOLLO. — Companyia de drames antics. Nit, demà, tarda i nit, "No t'has sent madrastra".

BARCELONA. — Companyia de comèdia castellana. Nit, demà, tarda i nit, "Angolina o el honor de un brigadier".

COMIC. — Companyia de revistes. Nit, demà, tarda, "Las Involuntades". Nit, "Me acuerdo a las ocho".

ESPANYOL. — Companyia de vodevil. Nit, "El meu marit se del gremi". Demà, tarda, "Al, quin home!". Nit, "El meu marit se del gremi".

NOVETATS. — Companyia lírica castellana. Demà, tarda, "Dolorosa" i "La dolorosa". Nit, "Kaliouka".

NOU. — Companyia lírica castellana. Nit, demà, tarda, "Molinos de viento" i "La canción del olvido". Nit, "El monaguillo" i "La canción del olvido".

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

REDACCIO, ADMINISTRACIO
I TALLERS:

Carrer Consell de Cent, número 202

Telèfons: Administració. 30293
Redacció 30327
Tallers 32571

ANY I

Barcelona, dimarts, 31 d'agost del 1937

NUMERO 164

L'AFANY DE DESTRUCCIO DEL III REICH

Les fàbriques «Farben», de Hocht, preparen grans estocs de gasos per a la guerra futura. - Tots els habitants de la comarca es troben intoxicats per les emanacions de la fabricació. - Les dones renuncien a la maternitat, perden la gana i moren en plena joventut

Maria Leitner, periodista emigrada d'Alemanya, resident ara als Estats Units, fa interessants revelacions sobre la fabricació de gasos venenosos per la "Y. G. Farben-Industrie", que, per ordre de Hitler, prepara la destrucció del món.

«Els no aconseguíem dissimular l'olor acre, penetrant, que envaïa els carrers i les cases — diu —. Totes les portes i finestres del veïnat estaven tancades hermèticament. La gent amb prou forces s'afavoria a ventilar les seves cases en aquell veïnat, perquè una vegada l'olor pren possessió de l'estatge, ja no és possible treure'l. Es barreja amb els aliments,

com un condiment; indigestible i fins pertorba el sonni de les persones: un veritable malson d'interminables horrosos.

—Succeïran coses terribles — xixineja el veïl, que està assegut en un banc del parc. Tinc 72 anys i he viscut ací tota la meua vida, però mai no he sentit una olor semblant a Hocht. A ningú no li permeten revelar el que estan fent allà dintre; però segurament, deuen haver inventat el pitjor de totes les metzines.

A ningú no li permeten parlar, perquè els obrers de les tintoreries han de signar una declaració per la qual es comprometen a no traïr

ni amb una sola paraula el que estan fent a l'interior de la fàbrica. Si algun operari mor d'una malaltia misteriosa, no se'n fa cap comentari.

—Els obliguen a callar, però els mitja ho han revelat — em digué una vegada un veïl.

—Com, els mitja? — Vaig preguntar.

—Vull dir els peixos?

La gent es mostra horritzada quan veu la gran mortaldat de peixos que produeix aquest nou veïl. Tot Hocht ho sap ara: una goteta va entrar a la canonada de desguàs i es contaminaren les aigües del riu. Fins aquest dia total, la piscicultura era florida, com a indústria, al districte de Hocht. Les carpes i truites abundaven a les aigües de Mainz. De sobte, de l'un dia a l'altre, per dir-ho així, esclatà entre els peixos una epidèmia terrible. La gota de veïl havia contaminat les aigües. Els peixos morts començaren a descompondre's immediatament i feien un olor pestilent. A les proximitats de les comarques de Grieschlen foren retirats de l'aigua milers i milers de peixos. La gent fugí, insegura de resistir. Tothom sofria basquet i vèmita repetida. Una dona que anà a veure la muntanya de peixos morts, tornà lívida i jurà que mai en la seva vida tornaria a menjar peix. L'Administració d'aigües corrents de Mainz i Frankfurt envià quadres d'urgència per a limitar les vagues del riu; els homes es lligaven mocadors que els tapaven la boca i el nas, però de totes maneres eren torturats pel basquet i al cap d'alguns dies encara estaven malalts.

La corporació de criadors de peixos, intentà demandar la fàbrica per dany i perjudici, però hom els féu comprendre que els tornà millor de contentir llurs impulsos, i deixar les coses com estaven. Per públic l'afar, fóra equivalent a alta traïció... ¿I qui s'atreuix a cometre una alta traïció al III Reich? Per consegüent, ningú no va tornar a parlar de l'afar.

Per una curiosa coincidència, el diumenge següent al del succés, tingué lloc a tot Alemanya, un concurs de pesca; centenars d'aficionats es situaren a les vores del Mainz, però no pescaren ni un sol peix. Van tornar a llurs cases desillusionats i tristos, car havien albirat l'esdevenidor. Naturalment, aquest espantós veïl no és destinat als peixos. El preparen per als homes. N'hi hagué prou amb una gota per a sembrar la mort al Mainz. Amb tot, a les enormes calderes de la fàbrica de Hocht, se'n preparen incalculables quantitats. ¿Què passara si s'aconsegueix el seu propòsit? Potser cessarà la vida al nostre planeta d'un dia a l'altre.

Al migdia, es canvien els tornos a les fàbriques, i hom pot veure grups de noies passejant pel parc. Porten bruses, algunes blanques, d'altres blaves, etc. Les bruses del mateix color formen un grup. Als banys hi ha algunes velles, que porten bruses grises. Amb tot, totes s'assenyalen: color blau a les galtes, cares pàl·lides, mans tacades, com si la sang no correu normalment per llurs venes. Aquestes dones treballen al nou departament de "la substància aromàtica". ¿Què és aquesta "substància aromàtica"? Segurament que no serà un perfum, car no és aquesta la finalitat de la Y. G. Farben-Industrie. Amb tot, no hi ha dubte que es tracta d'alguna cosa per a olorar. Els gasos venenosos han de tenir un nom civíl, que pugui ésser pronunciat sense que produïa estranyesa i, a més, que resti bé als informes oficials. Els acionistes guanyen molts diners, gràcies a la "substància aromàtica"; fins les dones de la brusa grisa, guanyen diners.

—Eus considereu felices podent guanyar molts diners en dia d'aquests,

—Però em sembla que el treball en aquest departament no pot ésser bo per a la vostra salut... — insinua.

—Bo o dolent, l'important és que guanyem una mica, per poc que sigui.

Vaig voler saber si tenien algunes perturbacions o dolors.

—No tinc gana d'ençà que vaig començar a treballar ací. Quant a allò altre, no m'importa; no vull tenir més fills; ja en tinc dos.

Vaig demanar una explicació. Sembla que cap de les dones que treballen en aquest departament no podrà tenir més fills. Entre les dones de la brusa burell, n'hi havia de totes les edats; cap d'elles no escapa a l'acció destructiva de l'emanaçió dels gasos.

EL DIR. TOR, MUTILAT DE GUERRA, QUE CONEIX ELS HORRORS DEL PROXIM CONFLICTE ANUNCIA QUE ES SUICIDARÀ EN EL MOMENT QUE ESCLATI LA NOVA CONFLAGRACIO

—El doctor B. és un químic intel·ligent. No pertany a la classe governant, però està catalogat entre la categoria dels privilegiats, l'existència dels quals està per sobre les masses. Sep molt. Les fórmules químiques constitueixen el seu element. Per bé que no ho vulgui, el seu cervell s'ocupa instintivament de cercar combinacions, perquè el doctor B. és un fanàtic de la seva professió.

Els seus coneixements, les seves habilitats i zel han estat recompensats, té una bonica casa, allunyada de la fàbrica, sobre els vessants dels tossals de Taunus. Viu amb la seva esposa i dos fills; té automòbil, però

no el condueix ell; va perdre el braç esquerre a la guerra. És capaç de valer-se del dret i fer el treball dels dos, i podria conduir, però no han volgut donar-li la corresponent llicència. La seva esposa condueix per ell. El doctor B. podria ésser feliç. Però... ho és? El seu rostre pàlid i cansat, els seus ulls sempre rònecs, irritats, la seva expressió semblant a la del qui veu constantment visions d'horror, fan sospitar el contrari. És apassionadament amic de les plantes, i en té algunes al seu laboratori. Estan protegides sota campanes de cristall, i reben la seva ràdio d'aire pur per mitjà de tubs de vidre especials. Amb tot, han d'ésser canviades cada dues o tres setmanes... En aquesta atmosfera imposable, moren.

Parlem de la guerra futura.

—Si torna a desencadenar-se una guerra mundial n'eliminaré dintre de les vint-i-quatre hores. No, potser així que ho sapiga...

El seu rostre s'ofusca. Aquest home coneix els horrors de la guerra futura i el que ella té reservat a la humanitat. Potser ell mateix estigui inventant un veïl que produirà una mort espantosa a milers d'éssers humans.

Cada dia treballa en el perfeccionament d'un nou invent. Coneix la composició dels núvols que enfosqueixen el futur. La "Y. G. Farben-Industrie" és la fàbrica alemanya més gran que hom suposa que produïx tints, fertilitzants, combustibles sintètics. Amb tot, d'una quantia anys a aquesta part, les instal·lacions de Hocht i Leuna han estat destinades a la preparació de gasos ineluctosos i altres materials de guerra.

AL CAFÈ

Oh, viure rai...!

Avui ens voltava gent pessimista. Probablement tot era conseqüència del fum que, no sabem per què, en sortir dels cigars es mantenia a mitja alçada i embolava tot el cafè.

—Mai no hi ha hagut gaires revolucionaris de debò — afirmava un veï de taula al seu company. — Ni catalanistes autèntics.

—De totes maneres n'hi ha — ha observat l'altre.

—No ho sé. De catalanistes que vagin a les curses de braus i només llegixin diaris escrits en castellà, potser sí que en trobarem molts. I de revolucionaris dels que es pensen que la revolució ja està acabada quan han estat eliminats els elements declaradament feixistes i buidats uns quants pisos, també. Però gent de la que sacrifica la vida per una idea... que poca n'hi ha!

—U!, u!...! Em plantejo dos problemes de molta envergadura.

—Així vols dir que els catalanistes que van a les curses de braus són iguals, si fa no fa, que els que no hi van.

—Ara no ho vull saber. M'interessa remarcar, però, que deixis d'anar a stores per catalanisme és un absurd. Hi ha d'altres raons fonamentals: humanitarisme, estètica, etc.

—I per això fuges per la tangent.

—No, no fujo. El que pretenc fer és deixar avui de banda el catalanisme i parlar dels revolucionaris.

—I em vols dir que hi ha molts individus disposats a donar la vida per la revolució que tenen dret a exigir que no els manqui bon menjar a taula. Ho sostenis cada dia...

—Doncs, no, el que et diré és que hi ha molta gent que es pensa que només són revolucionaris els que van amb una arma als dits i es juguen la vida cada dia. I això és un error. Tenen tant de valor els sacrificis silenciosos com els espectaculars.

—Així el jugar-se la vida no tindrà cap valor, oi...?

—Mira; no ens embranquem. Se'n va parlar a molts d'estar disposats a sacrificar la vida per la causa antifeixista. Si tots els qui ho diuen fossin capaços de sacrificar-li la vida, si sacrificarien, abans que tot, llurs prejudicis.

—Home...!

—Res. Ja t'ho he dit. Menys bufanívols i més abnegats. Ben sovint la causa no té cap necessitat de la nostra vida ni dels nostres crits, sinó del nostre zel, de la nostra constància... i fins i tot de la nostra indulgència.

—Aleshores vols dir que oferir la vida és una bafanada.

—No vull dir això, ni ho he dit. El que sostinc és que quan la causa no té necessitat del sacrifici material de la nostra vida és absurd cridar que estem disposats a oferir-la. Val més guardar-la per a quan la necessiti. En canvi, és egoista i contrarevolucionari no rendir-li els serveis que li calguin. De la mateixa manera, es més revolucionari facilitar menjar, simplement menjar al poble, que no plantejar grans programes d'organització o de propaganda de la causa.

—He, això...

—Això és més clar que l'aigua. Per a facilitar menjar al poble s'ha de passar per damunt de tots els convencionalismes i de tots els interessos. És natural que en temps de guerra ens assegurés determinats productes i que el poble estigui obligat materialment i moralment a produir-los. Però quan manquin pollastres o caró de molí, per exemple, hi ha d'haver patates, o cigrons, o pastanagues. Alguna cosa amb la qual substituir el que manqui. No es tracta de satisfer paladars delicats, sinó estomacs buits.

—Així ja ho hem viscut. I per atendre el present immediat es va desorganitzar el que era més important: la producció.

—Em sembla que no hi ha res més urgent que el viure.

—I ra...! Viure rai...! Tothom sap espavillar-se. El que no sap tothom és sacrificar la pròpia conveniència i l'èxit del moment per assolir el benestar general i permanent.

—Avui no ens entindrem. Val més que ho deixem córrer. De totes maneres, vull afirmar que les necessitats fisiològiques estan per damunt de totes les altres coses.

—Vols qu' t'ho digui? Pleguem.

—Doncs, pleguem.

—Efectivament; no n'han parlat més.

MARI.

PERFILS

Amb la vènia del censor

Company lector: Ahir, i per dues vegades seguides, els nostres "Perfils" es diluïren tristament sota la pressió del llapis roig. No hi va haver manera de fer passar ni el primer ni el segon; Parlàvem, amb tot el respecte possible, del dolorós problema dels moviments i de la política que hom fa dintre els cossos armats de la República. Remarcàvem les faltes, advertíem els perills, i, en darrer terme, assenyalàvem allò que caldria que es fes, al nostre entendre, per a remeiar-ho.

Fèiem, ho diem amb el cor a la mà, una crítica sana. No hi hauria irreverències per a ningú en les nostres paraules, i molt menys per als qui tenen una responsabilitat en les dues qüestions que comentàvem. Mai no hem estat partidaris de l'escàndol, ni del ócratism per reacció política. Entenem que cadascú és valoritzat, en la seva gestió, segons el que faci i com procedeixi. La guilleria, la mentida i la injúria les deixem a l'època d'aquells que, encara que no ho dignin, semblen més aviat deixebles de Sant Ignasi de Loyola que no de Carles Marx.

Però no ens fou possible de parlar periodísticament. Haguérem de guardar un silenci forçat, que s'ave molt malament amb la nostra manera d'ésser. És terrible, tanmateix, voler dir la veritat, tal com hom la sent, plàurament, i haver-se de resignar a callar. Creiem, en fi, que se'n féu un tort.

La censura, en bona lògica, hauria d'ésser una mesura preventiva i executiva alhora contra el lleuguetge, les idees i els procediments que fossin atemptatoris per la unitat antifeixista, o bé tractessin, amb mitjans menyspreables, d'imposar un partidisme de mala llei. Aleshores tots ens hi trobaríem bé, i cada periòdic s'ajustaria a una línia de conducta general que no lesionés les idees ni els interessos d'altri. La causa de tots seria prou perquè això esdevingués realitat.

Amb tot, i comptant amb la vènia del censor, demà tornarem a escriure en la forma habitual: posant la nostra ploma al servei de la causa antifeixista.

J. Anselmo